

[Erhard Jakobsen.]

men jeg vil gerne høre den højtærede ministers udtalelse herom.

Iøvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale de to lovforslag til vedtagelse.

Henry Hansen: Også indenfor mit parti finder vi det naturligt, at man nu søger at nå frem til endelig afvikling af de sager, der på disse områder opstod i forbindelse med den tyske besættelse, og da de to forslag om ændring i bestående love har dette formål, kan jeg på min gruppes vegne give tilslutning til forslagene.

Ninn-Hansen: Den højtærede handelsministers mening med disse lovforslag er vel omsider at få en afslutning på de sager, der nu i 10 år har verseret dels for revisionsudvalget, dels for ankenævnet og domstolene. Jeg forstår godt dette ønske og billiger det fuldtud. Det må dog snart være på tide at få sat et punktum for behandlingen af alle sager, der har udspring i besættelses-tidens særlige forhold.

Jeg kan også slutte mig til den tilføjelse til de to love om, at der for fremtiden skal gælde en frist på 8 uger for indgivelse af begæring om fornyet behandling af sager, hvori der afsiges kendelse, men jeg er i hvert fald foreløbig betænkelig med hensyn til reglen om, at tidligere sager ikke kan genoptages efter 31. marts. Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen talte i denne forbindelse om kværuanter, der ønskede at tage sagerne op; det er vel også meget rigtigt, at der er mange kværuanter, men der kan jo også være tilfælde, hvor en senere dom viser sig at kunne give grundlag for en genoptagelse af andre sager.

Der nævnes i den højtærede handelsministers skriftlige fremsættelse, at der for tiden verserer 16 sager mod revisionsudvalget for landsret eller Højesteret. Hvis det er således, at disse 16 sager er ganske isolerede og ikke kan få principiel betydning for lignende sager og eventuelt for disse lignende sagers genoptagelse, så er det i orden, men hvis det kan være tilfældet, at deres afgørelse i sig selv må hidføre, at andre sager må genoptages, så synes jeg, det i hvert fald kan være betænkeligt at rulle jerntæppet ned den 31. marts, således som det er foreslået. Jeg synes ikke, der her er tale om

nogen vidtgående hensyntagen for at anvende en anstændig fremgangsmåde; man må jo erindre, at en dom efter disse love ikke forudsætter, at de pågældende har gjort sig skyldige i noget strafbart eller i det hele taget har gjort sig skyldige i uværdige handlinger, således som tilfældet var med de mennesker, der blev dømt for værnemageri, landsforræderi eller ved tjene-stemandsdomstol.

Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede handelsminister, at såfremt der kan være tale om, at man i disse tilfælde forhindrer en fremgangsmåde, som det kan være rimeligt for de pågældende at anvende, vil jeg mene, det er forkert, at man gennemfører lovene uden videre. Der er jo ikke sat tid af til udvalgsbehandling, da skæringsdagen er den 1. februar, men hvis ikke den højtærede handelsminister her kan sige, at der ikke er noget grundlag for min betænkelighed, vil jeg mene, det er rimeligt med en udvalgsbehandling.

Må jeg nævne et konkret tilfælde. For et par år siden var der til debat i pressen sagen om de frederikshavnske kuttere. Jeg skal slet ikke komme ind på selve sagen, og jeg tror i og for sig ikke, den fik nogen anden afslutning ved den forhandling, der var i finansudvalget, end den havde fået tidligere; men såvidt jeg erindrer, blev en af disse sager forelagt for domstolene, og den pågældende sag er, efter hvad jeg ved, endnu ikke færdigbehandlet ved Højesteret. Hvis det nu skulle vise sig, at der falder en dom i denne sag efter den 31. marts og denne dom tilsiger, at andre sager bør genoptages, så tror jeg, den højtærede handelsminister er enig med mig i, at det vil være urigtigt at forhindre en sådan genoptagelse ved at sætte denne frist i dag.

Jeg vil derfor spørge den højtærede handelsminister, om der er sådanne principielle sager til behandling ved retterne, således at en domsafgørelse kan bevirke senere genoptagelse, eller om den højtærede handelsminister mener, at et sådant spørgsmål slet ikke vil kunne fremkomme i den kommende tid.

Steen: Jeg deler det almindelige ønske, der sikkert findes i alle kredse, om, at vi indenfor rimelig tid må nå til en endelig afslutning af det ejendommelige og triste